

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN
SURAT.

Manuscripts Library

S.B.P.B.

Coll. No. 286

Title Guru gita mandala
1st

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN, SURAT

Shastri Dinmanishankar Pustak-Bhandara

No. : 286 Subject : Dharma Sāstra

Title : Guna śāstra māṇḍya vidhi

Author : — Scribe : —

Date of the work : — Date of the Ms. : —

Place of the work : — Place of the Ms. : —

Size : 9.9" by 4.4" Extent : 12 fol.

Language : Sanskrit Script : Devanagari

Remarks : —

श्री॥ अथ गुरुस्नानमंडपे॥ ओं नमो नारायणे^{ये}त्यभिमंत्रितेन पंचगव्येन स्नानं
वेदीकात्रयं च संप्रोक्ष्या॥ तत्र दक्षिणवेदिकायामास्य तवा लुकायामह
तैः॥ स्वस्तिकं लिखित्वा॥ अत्र वा॥ विश्वकर्मणः पूजनी॥ तत्र तद्रपीठं निधा
या वेदिकायाः पश्चाद्द्वारि पूर्णं न स पध्वानृषट्कलशान्॥ मृतपध्व
वृह्णीय कषाया॥ गोमूत्रा॥ गोमया॥ नस्मा॥ गंधोदकैः प्रपूर्य॥ परानृपंचग
व्यजलेनापूर्य उदकसंस्ठपंक्तिरूपेणासादयेत्॥ ततो न्यस्तपतिकलशः
मध्यवेद्यां स्तनेनोद्धातव्यं॥ तदुत्तरवेद्यां स्तुपरितोष्टौ कलशान् पूजित्वैव
कर्मणा॥ हारीदकं॥ ह्रीरोदकं॥ दध्नी॥ सर्पि॥ सुरा॥ रक्षुरसा॥ स्वादूदकं

गजोदकयुतान् ॥ ८ ॥ हिरण्यगर्भाद्यैरष्टनिर्मन्त्रैर्विन्यसेत् ॥ ततो वेद्यापश्चिमं
 भागे ॥ मृत्तिका ॥ गोमया ॥ गोमूत्रा ॥ भस्मा ॥ पंचगव्या ॥ हीरा ॥ दधि ॥ घृता ॥ मधु ॥
 शर्करा ॥ युतादराकलशाः ॥ चतुर्दशशुद्धजलकलशाः ॥ स्थापयेत् ॥ २२ ॥
 अथान्यान्यं च ॥ अष्टत्रिंशत्कलशानासादयेत् ॥ तत्र द्वयोः शुद्धजलं पंच
 सुपथकर्मचामृतानि ॥ ऐकैवमंत्रेण ॥ पंचसुजली ॥ पंचपञ्चवकपथ्या ॥ १५ ॥
 पुष्पैः फलैः ॥ सौवर्णजलेन ॥ गोशृंगोदकेनासत्यधान्यैः सह स्रष्टिद्रेः सर्वै
 षधिभिः ॥ पंचपञ्चवैः ॥ दूर्वाभिः ॥ नवरत्नैर्युताः ॥ तीर्थोदककलशाः ॥ १० ॥
 युताः कार्याः ॥ अवशिष्टेषु दशैषु सुशुद्धजलेन मास्यं क्रमेण कंदवारा

श्रेष्ठो विष्णोः स्मरसि विष्णोः क्रवोः सिवैः सवमसि विस्मवेत्ता ॥ गंध० क०
 ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विहीतः सुरुचो वेन आचः ॥ सबुद्ध्या उपमा
 अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसंतश्च विवः ॥ गंध० क० ॥ ११ ॥ ततो न्यस्तपति क
 लशः ॥ १ ॥ सहिरण्यपुरतः स्थापनं काशी कुरास्तु लीमाया इत्यादि तीर्थान्या
 वाद्यस्तपयेत् ॥ ततो द्वितीयवेद्यानेत्रोद्घाटनी ॥ त्रितियवेद्यापुनः स्नानं
 रदमापः प्रवहेत्तय किंच दुरितं मयि ॥ यद्वाहमस्मिन्निदुहो हयदाशोपु
 तान् तं ॥ गंधो० क० ॥ १ ॥ अपो देवीरूपं कथयेत्तृगावः पिबन्ति नः ॥ सिं

धुभ्यः कर्त्तुं हविः ॥ गंधो० क० ॥ २ ॥ इमं मे गंजे यमुने सरस्वति शुभुर्तुद्रिस्तो
 मे सचतापरुष्या ॥ असिं क्रामे रुद्धे विं तस्तया न कीयेष्ट एतुह्य
 सुषोमेया ॥ गंधो० क० ॥ ३ ॥ तत्वायामि ब्रह्मणा वंदमानस्तदाशास्ते य
 जमानो हविर्भिः ॥ अहं लमानो वरुणो दबोद्धु रुंरी समान आयः प्र
 मोषीः ॥ गंधो० क० ॥ ४ ॥ चतुर्भिः कलशैः स्नापयेत् ॥ अग्निं सुद्धौ दि
 वः ककुत्ततिः पृथिव्या अर्यं ॥ अपीरेती सिति न्वति ॥ १ ॥ इत्यष्टपलम
 तिका कलशेन ॥ समुद्रज्यैः सलिलस्य मध्यात् पुनानायैत्यनि वि
 रामानाः ॥ इंदो यावज्जी वृष मोर राद ता आपो देवी रिह मामे वीता ॥ गंधो० क० २

गंधद्वारमिति सप्तपलुगोमय कलशेन ॥ ३ ॥ वरुणस्योत्तमनमसि वरुणस्य
 स्कं एतं सक्तं नीस्थो वरुणस्य रुतसदन्यसि ॥ वरुण रुतसि वरुण
 स्य रुतसदन्यसि वरुणस्य रुतसनमासि द ॥ शुद्धोदककुंभेन ॥ ४ ॥
 गायत्र्या दशपलुगो मुर्ध्ने क० ॥ ५ ॥ आपो हि षाम यो भुवस्ता न भु जे दधा
 तना ॥ महे रगा य वरुं से ॥ शुद्धो० क० ॥ ६ ॥ प्रसूद्यो अग्ने अयेष न्याना
 ना विर्यस्मे चारुत वन्तथा ॥ इत्येन्यो वपुष्यो विनावो प्रियो विरामति धिर्मा
 नुषीणां ॥ मुष्टिसंमितं तस्मोदकक० ॥ ७ ॥ यो वः शिवत मोर सस्तस्य भाऊ
 यत्ने हनः ॥ उराती रि व मातरः ॥ शुद्धो० क० ॥ ८ ॥ पयः पृथिव्यां पय ओषधीषु पयो

दिव्यंतरिक्षे पयोधाः॥ पयस्वती ~~पुनः~~ प्रदिशः संतुमही॥ त्रिपलसंमित
 पंचगव्येन० क०॥ १०॥ देवीरापः शुद्धावो ६ सुपरिविष्टा देवेषु सुपरिवि
 ष्ट॥ वर्यपरिवेष्टारो नृयास्मा॥ ~~शुद्ध~~ शुद्धकलत्राना॥ १०॥ आध्यायस्वसमे
 तुते विश्वतः सोमवृक्ष्य॥ नवावाजस्य संगमे॥ षोडशपलुही रकुनेन
 ११॥ तस्मिन्निर्गमामवो यस्य कयायति न्वथ॥ आपो नूनमथा चनः
 शुद्धो० क०॥ १२॥ दधिं का एवो अकारिषंति स्मोरश्चस्य वाति नः॥
 सुरती नो मुखी करतप्रणायुषिता रिषत॥ पंचविंशतिपलुदधिकं
 नेन॥ १३॥ युंजानो हरितोरथे हरित्वष्टे हरति॥ कोविश्वाहा द्विषतः

वरुणस्य धर्मणि

पद आसत उतासीनेषु सुरिषु॥ शुद्धो० क०॥ १४॥ घृतवती भुवना नाम
 त्रिश्रियो विष्टपि वीमधुदुधे सुपेशसा॥ धावां प्रुषि वीमधुदुधे सु
 पेशसा विष्टमि ते अजरे हरिरेतसा॥ सप्तपल घृतकुनेन॥ १५॥ देव
 सत्वा प्रसवे श्विनो बर्हिषां प्रसो हस्ताभ्या॥ शुद्धो० क०॥ १६॥ मधुवाता
 रुता दध्मे मधुं हरंति सिधवः॥ मांही नः संतोषधीः॥ त्रिपलमधुं कु
 नेन॥ १७॥ आपो अस्मान्मातरः शुंध्यं तु घृतेन नो घृतपूः पुनैतु॥
 विश्वं हि रिषं प्रवर्हंति देवी रुदो दिव्यः शुचिरापूत एमि॥ १८॥ शु
 द्धो० क०॥ १९॥ आर्यगोः प्रुषिरंक्रमी दसंदन्मातरं पुरः॥ पितरं

य
 वप्रन्सः॥ त्रिपल्लशर्कराकुंतेन॥१८॥ आपोहृद्दहतीर्विश्वमायना
 नंदधानाज्जनयंतीरग्निं॥ ततो देवानां समवर्त्ततासुरेकः कस्मै० शु
 द्धो० कशेन॥२०॥ युशायशवो अग्नये गिरा गिरा च दहसे॥ प्रप्र
 वयममृतं तात वैदसं प्रियं मित्रं नरां शिर्षं॥१॥ इति वस्त्रं
 एतं माज्यां सुगंधिते ते तेनाभ्यज्युष्टपदादिवेति यवशालि
 गोधूममस्तरविश्वे च ऐरुद्वर्त्या॥ याते रुद्रशिवा तनुरघो
 रापापकारिणि॥ तयानस्तन्वा शीतमया गिरिशिवा मित्रा क
 शि हि इति मंत्रेण आमलकं च ऐरुद्वर्त्या कर्दमेना नुलिंपयत्

मः
 पुनः॥ मानस्तो केतनये मान आयो मानो घोषो मानो अश्वे सरारि
 षः॥ विरान्मानो रुद्रनामितो वधि रभतः सदमित्वा हवामहे॥
 शुद्धो० क०॥१॥ प्रतद्विष्णुं तवते विये रमृगो नन्नी कुचरो गिरिष्ठाः
 यस्योरुषु त्रिषु विक्रमो गोस्वधिर्यति नुवनानि विश्वो॥ शुद्धो०
 क०॥२॥ अपामसो मम मृता अन्नमागन्मज्योतिरविदाम देवान्॥
 किं न नमस्मान् नृणां वदरातिः किमु धूर्तिरमृतमह्यस्य॥ पंचा
 मृतपृथक् पृथक् कलशेना मंत्रस्फुरकः॥ अंतरात शुद्धोदककल
 शेन तत्र मंत्रः पृथक् पृथक्॥ अर्यराजा वरुणो नुमन्यती यथे

५

यद्यस्त्रिपुत्रमैधं नरोदा श्मामग्निस्त्रायताधार्यपत्यप्रज्ञामस्यैतुगुदीर्घमायुः
 संतेपयांसि समुयंतुवाताः संवृष्यान् यन्निमातिषाशः॥ आयायमानो
 अमृताय सोमदिवि श्रवांस्युत्तमानि धिष्व॥ शुद्धो० क०॥ २॥ आयाय
 स्वसमेतुते विश्वत० ये शुद्धो० क०॥ ३॥ आयाय स्वमदितमसोम
 विश्वामिरुतिभिः भवानः सुश्रवस्तमः सरवावृधे शुद्धो० क०
 ४॥ अप्सग्ने सधिष्वसौषधीरनुरुध्यसे॥ जर्गे॥ गर्भे सैतायसे
 पुनः॥ शुद्धो० क०॥ ५॥ शः॥ यज्ञायज्ञावो अग्नये० षे॥ कषायपंचक
 उरापृथक् पृथक् मंत्रस्तए कएव॥ ९॥ गंधद्वारान्० यं शुद्धो० क०॥ ९॥

अथ शकलशसमानमंत्रप्रथम॥ ओषधीः प्रतिमोद ध्वं पुष्पवतीः
 प्रसवरीः॥ अश्वाश्च वसति त्वरी वृ० रुधः पारयि ल्वः॥ पुष्पकलशेन
 ॥ १॥ याः फलिनो र्या अफला अपुष्पायाश्च पुष्पिणीः॥ बृहस्पतिप्रसतास्ता
 नो मुंचं वंदसः॥ अष्टफलकलशोदकेन॥ २॥ हिरण्यगर्जसमवर्तता ग्रेरु
 तस्य ज्ञातः पतिरेक आसीत्॥ सदाधारपृथिवी द्यामुते मां कस्मै० म॥ सुव
 र्णोदकेन॥ ३॥ इविष्मती रिमा आपो इविष्माः॥ आ विवासति॥ इविष्माः देवो
 अधरो हविष्माः॥ अस्तु सूर्यः॥ शृंगोदकेन॥ ४॥ धान्यमसी धिनु हि देवान् प्रा
 णयत्वो दानाय त्वा व्यानाय त्वा॥ दीर्घा मनु प्रसिति मायुषे धान् देवो वः सवि

ता हिरण्यपाणिः प्रतिगृह्णात्वच्छिद्रपाणिना चक्षुषेत्वामही नान्य
 योसि ॥ ध्यानोदकेना ॥ ५ ॥ या ओषधीः पूर्वाज्ञाता देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा ॥ मने
 नुब्रूयात्तन्मूर्तधामानि सप्त च ॥ इति मंत्रेण सर्वोषधीषु तज्जहन्नि
 न सहस्रधारा कलशेन सह स्वाहेणेति मंत्रेण स्तपयेत् ॥ तन्मंत्रः सुस्वाहेण
 शतशोरदेन शतायुषाद्विषादार्षमेनी ॥ शतं यथे मंशरदो न याती ॥ द्रोवि
 श्वस्य दुरितस्य पारं ॥ ६ ॥ नमो सुसर्पेभ्यो जेके च पृथिवीमनु ॥ ये अ
 न्तरिक्षे ये दिवी तेभ्यः सर्पेभ्यो नमः ॥ पक्षवोदकेना ॥ ७ ॥ का उग्रका
 उग्रप्ररोहं तीपरुषः परुषस्परिण एवानोदूर्वेधतनुसहस्रेण शतेन च

स तानि च
 दूर्वादक कलशेन ॥ ८ ॥ अष्टौ व्यंख्यत्ककुजः पृथिव्यास्त्री धव्रयोर्जनासु
 प्रसिंधुना ॥ हिरण्याहः विता देव आगादधुद्रत्नादाश्रुषे वार्यारि ॥ रत्नो
 दकेण ॥ ९ ॥ इमं मे गंगेयमुने सरस्वतिश्रुतं हि स्तोमं सत्तता परुष्या ॥
 असि क्रयामरुद्धुधे वितस्तया जै की येष्टुगुह्या सुषोमया ॥ तीर्थेदिक
 कलशेन ॥ अथ अष्टभिः कलशैः पूर्वकल्पितैः समुद्रहितैः स्तपयेत् ॥
 कयानिः श्वित्राभ्रवदूती सदा वधुसरवा ॥ कया रात्रिष्ठया वता ॥ हा
 रोदकेन शप्रायाय स्वसमेतुते विश्वतः सोमवस्व्यै ॥ जवावाजस्य
 संग्रहे ॥ ह्रीं रकुंजेना ॥ १० ॥ धृतवती नृवना नामानि श्रियो वीर्यं पृथि

वीमं धुदूधे सुपेशं साध॥ धा॥ धावापृथिवी वरुणस्य धर्मणा विष्क
 निते अन्तरेऽन्तरीरे तसा॥ दृतस्य कु० ॥ ४ ॥ दधी कावर्गो अकारिषंति
 स्मोरश्चस्य वाजिनः॥ सुरनी नो भुखा करतु प्रण आयुं पितारिषत्
 दधी कुंभेन॥ ३ ॥ पयः पृथिव्यां पयश्चोषधीषु पयो दिव्यं तरिहे पयो
 धाः॥ पयस्वतीः प्रदिशः सीतुमह्यं॥ रं हुरस कुंभेन॥ ५ ॥ देव बर्हि सर
 स्वती सुदेव मिद्रे अश्विना॥ ते तो न च हुर ह्यो बर्हिषा दधुरिन्द्रियं वसु
 वने वसुधेयस्य व्यंतु यत्ता॥ सुरोदक कुं० ॥ ६ ॥ स्वादिष्ठया मदिष्ठया प
 वस्व सोमधारया॥ इन्द्रो यपात वे सुतः॥ स्वादूदक कुं० ॥ ७ ॥ सरस्वती यो

न्यागर्त्तमन्तरश्चिन्त्यां पत्नी सुकृतं विन्नेत॥ अपाधरसेन वरुणो न सामे
 द्र० श्रियैः न नयं न पुराता॥ गर्भोदक कुं० ॥ ८ ॥ पुनर्दशानिः पञ्च वैर्जो क
 पात्तक लशैः स्तपयेत्॥ आतार मिन्द्रमवितार मिन्द्रं हवे हवे सुहव शर मिन्द्रो ह
 यो मिश्रं कं पुरु कृत मिन्द्रं स्वस्ति नो मधवाद्या विन्द्रः॥ कदंब पञ्चव कुंभोदके न
 ॥ १॥ त्वे नो अग्ने तव देव पायु निर्मुघो नो रक्षत न्वं श्वर्वद्य॥ आतातो कस्य तन
 योगवा मस्य निर्मेपूरक्षमाणस्तव वृत्तेशात्म लीपञ्चवेना॥ रायस्मिन् बृह
 सुपलाशो देवैः सीपिवते यमः॥ यत्रो नो विष्पतिः पिता पुराणी अनु
 वेनति॥ तव पञ्चवेना॥ ३ ॥ प्रतायायुः प्रतरं न वीयुः स्वातारि वक्रतुमता

व
॥॥

नुदुत्तमं वरुणापाशमस्मदवाधुमं विमध्यमं श्रयाया ॥ अथावयमादित्यवृतेतवानागसो अ
रथस्या ॥ अधुच्यवानुत्तवीत्यर्थपुरातुरसुनिर्हतिर्हितीति ॥ अशोक
पध्ववेना ॥ ६० ॥ आनौनियुद्धिः रातिनि ॥ निरध्वरसहस्रिणी ॥ निरुपयाहि
युही ॥ वायो अस्मिं सवनेमादयस्वयूर्य ॥ ६१ ॥ दत्तपध्ववेना ॥ ६२ ॥ वयंसोमवृ
तेतवमनस्तन्रषु विभतः ॥ पुतावतः सतेमही ॥ वष्टपध्ववेना ॥ ६३ ॥ तमीशाने
जगतस्तस्वपुस्पतिं धियं ॥ जिन्वेमवसेहमहेयी ॥ पूषा नोयथावेदसामस
वृधेरहितापायुरदध्यः स्वस्तये ॥ विष्वपध्ववेना ॥ ६४ ॥ अस्मे रुद्रामे
हनापर्वता सो वृत्रहत्येजरूतो सजोषाः ॥ यः शंसितस्तवति धा ॥ यिपु
ज्जइंद्रज्येष्ठा अस्मा अर्वतु देवाः ॥ पलाशपध्ववेना ॥ ६५ ॥ स्योनापृथिवि

देवस्यामपध्वकपजन

भवानृक्षानिवेशनी ॥ यद्योनः शर्मसुप्रथः ॥ नागपध्ववेना ॥ ६६ ॥ इति स्ता
नमंत्रा ॥ अथ शांतिमंत्राः ॥ शंनो वातः पवता ॥ शन्नस्तपतु स्तर्यः ॥ शन्नः क
निक्रददेवोपर्जन्योऽभजि वषतु ॥ १ ॥ पालाश अशोतररात ॥ गुदं वर ॥ १०८
अश्वथ ॥ १०९ ॥ अपामाग ॥ १०९ ॥ शमी ॥ १०९ ॥ प्रतिमं च ॥ शन्न इद्राग्नी भवताम
वोमिः शन्न इद्रावरुणा रातहव्या ॥ शमिंद्रा सोमा सुवितायुरीयोः शन्न इद्रा
पुषणा वाजसातो ॥ शन्नो देवी रभिष्य आपो भवतु पीतये ॥ शंयो रभिस्त्रे
वतुनः ॥ ३ ॥ इति शांतिमंत्राः ॥ अथ पुष्टिमंत्राः ॥ पुष्टिर्नर एवाहि तिर्नृपृथी गिरि
र्नभुज्महोदो नरीभुः ॥ अत्योना जमसर्ग प्रेतक्तः सिंधुन होदुः कर्षवराते
॥ गायफानो अमी वहावसुवितरपुष्टि वईनः ॥ सुमित्रः सोमनो भवा ॥ २ ॥ ॥

५
 अथ वेदमंत्रः ॥ अग्निमीलेपुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्वि
 तं ॥ होतारं रत्नधातमम् ॥ १ ॥ इषे वोळ्ळात्वा वायवस्क देवो वः सविता प्रा
 पयंतु श्रेष्ठतमाय कर्मणाऽ आध्याय दूमग्ध्याऽ इन्द्राय नागा प्रज्ञा व
 तीर नमी वाऽ अथ क्षामा वस्तेन ररा तमा घरा ७ सोऽद्रुवाऽ अस्मिन्नो
 पतो स्यात् बद्धीर्यतमानस्य पशुन पाहि ॥ २ ॥ अग्न आया हिवितये गृ
 णो नो हव्यदातये ॥ निरोता स सि बर्हिषि ॥ ३ ॥ रा नो दिवी र निष्टय आ
 पो न वंतु पीतये ॥ शं योर निस्त्वं तु नः ॥ ४ ॥ इति रुग वेद्यादी ॥ ततो मूर्द्धनि
 मूर्तिपलोकपालमंत्रा स्यो नापृथिवि विनवान्दहुरा निवेशा नियधानः

शर्मसप्रथः पृथिवीमूर्तेः १ ॥ अघोरं न्योथघोरं न्योघोरघोरतरेभ्यः ॥
 सर्वेभ्यः सर्वशवेभ्यो नमस्ते अस्तरुद्ररूपेभ्यः ॥ २ ॥ मूर्तिपते शवस्य ॥ इन्द्र
 येदो मरुत्वते पवस्व मधुमत्तमः ॥ रुतस्येयो निमासदी ॥ इतीन्द्रस्य ॥ ३ ॥
 अग्निं दूर्तवृणी महे होतारं विश्ववेदसां ॥ ४ ॥ अस्य यज्ञस्य सुक्रतुं ॥ ५ ॥ अग्निम
 तैः ॥ यः पशुनामधिपतिरुद्रस्तंतिवरो वषा ॥ पशुनस्मानमाहिंषितद
 स्तु कर्तवः ॥ पशुतेः ५ ॥ अग्न आया हिवितये गृणो नो हव्यदातये ॥ निरो
 ता स सि बर्हि ॥ इत्यग्नेः ॥ असि दिवी रसे न्यो सि त्रिपरादु दिः ॥ असि
 दन्तस्य विद्धो यज्ञमाना यशिरुहसि सुवृते नृरिते वसु ॥ यज्ञमान
 मूर्तेः ॥ ७ ॥ तामिन्द्रो हवि मिमघवान्मुग्गं सत्रादधाम प्रतिष्ठतुं सवांसि ॥

मंहिष्ठोगीर्जिराचयुहियोववर्तैद्रायेनोर्ध्वोविस्वुयात्तुतोवर्जनी। उग्रस्य
 दीयमायसोर्ध्वसुनुतयमायजुताहविः। यमर्द्राग्वज्रिदूतोअरंक्र
 तः। यमस्य एतुदुर्त्यजातवैदस्यैदेववर्तैतिकेतवः। एतरोविश्वायस्वयं
 सूर्यमूर्तेः॥१०॥ अत्रोराज्ञानमधुरस्यरुद्रहोतारसत्ययज्ञरोदस्यो
 :॥ अग्निपुरातनविनोरचित्तादिरण्यरूपमवसेदवामहेस्त
 र्यमृत्यधिपतेरुद्रस्या॥११॥ इमंमेगीगेयमुनेसरस्वतिश्रुतुद्रिस्त
 मंसचेतापरुष्या असिक्वामरुद्रधेवितस्तयाज्ञकीयेष्टएतुद्रा
 सुसोमया इतिवरुणस्य१२ वातआवातुनेषर्ज्ञंभूमयोभुनोहृदो
 प्रणआयैषितारिषत्वायुमूर्तेः१३ तमीशानंजगतस्तस्वरूपस्य

इमंमेवरुणशुधीहवमृद्याचमलयात्वामवस्युराचके। तुभ्यमस्तु नैरुतेः१२
 असुर्वर्तयजमानमिष्टस्तेनस्यैस्तरस्यांचेति। अन्यमिष्टैदिसातृत्यानमोदेविर्निरुते
 आपोहिष्ठामयोभुवस्तनिरुतेर्देधातनामहेरणायुचकृसे॥ जलमूर्तेः॥१३॥
 विन्तर्षन्नगनुभयांअनुवृतादूतोदेवानांरजसीसमीयसो। यत्तैधीतिसुमति
 मावृणीमहेधेस्मानस्त्रिवरुथः। शिवोभवाजलमूर्तिपतेर्नवस्या॥१४॥
 इमंमेवरुणशुधीहवमृद्याचमलयात्वामवस्युराचके। वरुणस्या॥१५॥ वात
 आवातुनेषर्ज्ञंभूमयोभुनोहृदो। प्रणआयैषितारिषत्वायुमूर्तेः॥१६॥
 तमीशानंजगतस्तस्वरूपस्यतिधिर्यतेनवमवसेद्रुमहेवयै। पूषानोयथावे
 दसामसंहृधोरहितपायरब्धस्वस्तयेत्वायुमूर्तिपतेर्ज्ञानस्या॥१७॥

१२
 आनोनियुद्धिरातिने॥ निरधुरसंहस्त्रिणी॥ निरुपयाहियुद्धि॥ वार्यो अ
 स्मिं सवनेभादयस्वर्य॥ वायवे॥ १८ विर्यसो मवृतेतवमनस्तन्नुषुविने
 तः॥ पुनर्वतः सचेमहि॥ सोममर्तः॥ १९ ॥ इन्द्रं तं शुं न पूरुहं मन्वसेयस्यदिता
 विधत्तसि॥ हस्तायवज्जप्रतिधा॥ यिदरातिमहोदिवेनस्वर्यः॥ महोवस्या॥ २०
 अत्रित्यदेवसंविता रमो ल्यो क विक्रंतु मर्चा मिसत्य सर्वरत्नधाम् नि
 प्रियमतिंकुविं॥ रुच्यस्यामति॥ अदिद्युतुसवीमनिहिरण्यपाणि
 रमिमोतसुक्रतुः॥ रुपास्वः॥ कुबेरस्या॥ २१ ॥ आदितप्रत्नस्यरेतसो ज्योति
 ष्यस्यतिवासरी॥ परोयदिध्यतेदिवा स्वमर्तः॥ २२ ॥ अगो ननीमः कुच

यज्ञायज्ञावो अग्नये गिरा गिरा च दहसे॥ प्रप्रवयममृताते वेदसं प्रमित्रं नरी शि
 षं॥ वायव्यकषायकुं नेन॥ २३ ॥ पयः पृथिव्यां पयश्चोषधीषु पयो दिव्यं त्रिदोषयो
 धाः॥ पयस्वतीः प्रदिशः संतुमही॥ वारुणकुं ने पंचगव्येना॥ २४ ॥ पाः फुलिनीयत्रिफुला
 अपुष्पायाश्च पुष्पिणीः॥ बृहस्पतिप्रसूतास्तानो मुंचुं त्वंहसः॥ २५ ॥ तैर्ज्ञत फलकुं भेन॥ इंसः अचिषह
 सु रंतरिह सद्योता वेदिषदतिथिदुरोणसुत्रा॥ नृषद्वरसद्वतसद्यो मसदुजागो
 जा रुतजा अदि जा रुता सोम्या स्तमृज कुं भेना॥ २६ ॥ विष्णोरराटमसि विष्णो अघ्रे स्तो
 विष्णोः स्वरसि विष्णो अक्रवो सि वैष्मवमसि विष्मवेत्वा॥ पञ्चादि नंधावर्तनोत दशकप्र
 वो॥ २७ ॥ सोमं राजानमवसे जिं गी निर्हवामहे॥ आदित्यं विष्णुं सूर्यं ब्रह्माणं च बृ
 हस्पतिं॥ सवव्रीही तिलसुवार्गरजतसमुद्रगामिनी नदी कुलमृत्तिश्च आग्नये

१२
रोगिरीष्ठापरावत आतंगं थापरस्याः॥ स्तु कं संशायपविमिंद्रतिग्मविरात्रुत्तादि
विमध्योनुदस्या॥ खमूर्तिपतयेत्रीमस्या॥ २३॥ भित्वा देवसवितरीशानवायारिगां॥
सदावभागामीमहो॥ श्रानस्या॥ २४॥ स्तुतिस्तुतिपतिलोकपाला॥ द्युतेनवातेलेअष्ट
विंशतिअष्टोवा॥ मूर्द्धनीदिवस्तीवाध्वमिकमृदाप्रासादे लिंपेता॥ अथकलशमंत्र
समुद्रज्येष्ठासंकी॥ लुत्तिकलशमंत्रा॥ मूर्द्धनीदिवोअरतिंष्टिपिद्यावैश्वानुर
मृतुआतामैतेग्निं॥ कविंसम्रातुमतिधिंजनानामा संनापार्चनं नयंतदेवाः१
समुद्रज्येष्ठासंकीलस्यमध्यात्पुनानायंत्यनिर्विशमानाः॥ इंदोयावज्जीवृष
नेस्यररादता आपोदेवीरिहमामवतु॥ श्रानदिकस्तेनकं नैना॥ १॥ स्तुपयेत्य